

Felszabadulásunk 20. évfordulóján

Az Orvostudományi Egyetem ünnepi tanácsulése a Szemészeti Klinika előadótermében

Április 3-án délben a felszabadulási kiállítás megnyitását követően a Szemészeti klinika előadótermében ünnepi tanácsulésre gyűltek össze Orvostudományi Egyetemünk professzorai, oktatói, dolgozói, az egyetemi ifjúság képviselői. A Himnusz hangjai után az Egyetemi Tanács nevében dr. Tóth Károly egyetemi tanár, az Orvostu-

dományi Egyetem rektora köszöntötte a megjelenteket, a megyei tanács, a városi pártbizottság és tanács képviselőit, a testvérintézmények küldötteit, majd Váci Mihály „Kelet felől” című verse hangzott el Mari Albert hallgató tolmácsolásában. Ezután dr. Tóth Károly rektor emelkedett ismét szó- lásra. Ünnepi beszédében ele-

mezte az egyetem fejlődésének fő állomásait, vázolta a további kibontakozás tendenciáját mind az oktató-nevelő, mind a tudományos kutató és gyógyító munka területén.

A rektor tartalmas és nagy tapssal fogadott ünnepi beszede után került sor az „Egészségügy kiváló dolgozója” kitüntetések átadására. E kitüntetésben részesült dr. Tényi Mária a II. sz. Belklinikai docense, Szilágyi Margit, az Orvostudományi dékán hivataltól előadójának és G. Szabó Erzsébet, az egyetemi szakszervezeti bizottság szervező titkára. Külön gratulált a rektor Bárdi Lászlónak, a Szemészeti klinika gépészetének, akit a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Érdemrend bronz fokozatával tüntetett ki.

A kitüntetések átadása után az Internacionálé hangjaival ért véget az Orvostudományi Egyetem felszabadulási ünnepi tanácsulése.

Dr. Tóth Károly rektor átadja dr. Tényi Mária docensnek az Egészségügy kiváló dolgozója kitüntetést

Negyven év a tudományos pályán

Kitüntették dr. Kalmár László professzort

Hatvan éves, őszhajú, mosolygós ember a világhírű tudós, dr. Kalmár László, a Bolyai Intézet tanszékvezető professzora. Széleskörű tudományos munkásságának elismerésül az Elnöki Tanács a Munka Érdemrend aranyfokozatával tüntette ki.

Kalmár professzor úr már gimnazista korában elkötelezte magát a matematikának. Közel negyven éves eredményekben bővelkedő tudományos munkásságának kiemelkedő állomásai a következők:

1932-ben a Szegedi Tudományegyetemen magántanári képesítést szerzett az „Arithmetika és analízis” című tárgykörből.

1949-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező taggá, majd 1961-ben rendes taggá választotta.

1950-ben Kossuth-díjjal tüntették ki.

1964-ben az egyetemi oktatás előbbrevitelében elért eredményeiért a Művelődésügyi Miniszter az „Oktatásügy kiváló dolgozója” címmel jutalmazta.

Kalmár professzor úr nagy jelentőségű kutató munkát végez a kibernetika területén is. Ő a JATE Kibernetikai Laboratóriumának megbízott tudományos vezetője. Érdeklődésünkre elmondta, hogy a laboratóriumban előre meghatározott kutatási terv alapján dolgoznak. Többek között fontos kutatási feladatuk a közlekedés-kibernetikai problémák megoldása, a közlekedés automatizálhatóságának vizsgálata.

A közeljövőben fogják felzárkózni a Magyar Tudományos Akadémia Számítástudományi Középpontjához kapott M-3 típusú elektronikus számológépet, melynek mind a kutatás, mind az oktatás szempontjából óriási

jelentősége lesz. Ha százaléban fejeznék ki a gép felhasználási területeinek megoszlását, akkor a gép kapacitásának 30 százalékot oktatásra, 30 százalékot az egyéb intézetek számára szükséges számítások elvégzésére, és a fennmaradó 40-et pedig az ún. szolgáltató jellegű feladatok megoldására használják fel. Az utóbbival kapcsolatban jelentős feladat az egyes üzemekben meglévő, de még fel nem ismert, programozható problémák megoldása, a mezőgazdaságban pedig a termelőszövetkezetek optimális behatárolási programjának megállapítása.

Az oktatásban, különösen a programozó matematikus képzésben eredményez feltehetően előre haladást az, hogy a Kibernetikai Laboratórium rendelkezik elektronikus számológéppel. A hallgatók a gyakorlatokat itt végezhetik és a gép segítségével elsajátítják a hazánkban működő számológépek programozását.

— Kitűnő munkatársaimmal — mondotta befejezésül a professzor úr — mindent megteszünk, hogy a számológép beváltsa a hozzájárult reményeket.

M. R.

Az elfoglalt ember

Beszélgetés Dr. Tényi Mária docenssel

— Tényi tanárnő nagyon elfoglalt ember, nem hiszem, hogy megtaláljuk — mondja a II. sz. Belgyógyászati Klinikai portása, majd hozzáteszi: — de várjon, megpróbálom telefonon megkeresni.

Kapcsolás, két három kísérlet, biztató mosoly, s indulok a harmadik emeletre. Dr. Tényi Mária docens április 3-án kapta meg az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntetést. Mosolyogva fogad, udvarias elnézést kér a várakozóktól, s a könyvtárszobába vezet.

— Mióta dolgozik az egyetemen?

— 1946-ban a Kórbontani Intézet gyakornoka lettem, 1947-ben az I. sz. Belgyógyászati Klinikára kerültem, 48-tól pedig a II. sz. Belgyógyászati Klinikán dolgozom. Közben, 1948—50 között az Ouzi Kórház belgyógyásza voltam.

S itt megszakad a beszélgetés, a Szemészeti Klinikáról telefonálnak: Tényi tanárnőt kéri.

Visszajön, s mintha mi sem történt volna kedvesen folytatja:

— Tulajdonképpen a munkám kettős jellegű. IV. éves hallgatóknak adok elő, s a betegellátást végzem. Egyformán kedves számomra mindkettő. Még nem ismerem eléggé az idei IV. éveseket, mert októberben jöttem haza a Német Szövetségi Köztársaságból. Egy évig voltam Freiburgban, ahol izotóplaboratóriumban dolgoztam.

— Tudományos munka, oktatás, betegellátás, nem sok ez egy kicsit?

— Szórakozásra tényleg nem sok idő jut. Csupán a tv könnyíti meg ilyen szempontból a dolgomat. Szabadidőmet többnyire Jugoszláviában töltöm, a tengerparton, vagy a hegyekben.

Közben többször be-benyit egy nővér, vagy hallgató. Tényi tanárnőt keresik.

— Üdülés, pihenés mindig a nyárra marad. Mert a szakmai munka mellett van még más is. Az Orvostudományi Egyetem Szakszervezeti Bizottságának négy éve tagja vagyok, régebben pe-

Felszabadulásunk 20. évfordulóján

Ünnepi megemlékezés a József Attila Tudományegyetem auditorium maximumában

Dr. Szabó Zoltán rektor üdvözi a József Attila Tudományegyetem dolgozóit, oktatóit és ifjúságát a felszabadulást ünneplésen

Április 3-án délelőtt fél 11-kor a felszabadulási emlékkiállítás ünnepélyes megnyitása után az auditorium maximumában megtartott ünnepi megemlékezéssel folytatódott a Szegedi Egyetemi Hét eseményei. Az

Ady téri auditoriumban összegyűlt professzori kar, oktatók, tudományegyetemünk dolgozóinak és hallgatóinak képviselői jelenlétében dr. Szabó Zoltán akadémikus, tanszékvezető egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem rektora nyitotta meg az ünnepi ülést. A rektor üdvözölte a városi tanács és pártbizottság megjelent képviselőit, a testvérintézmények küldötteit, az ünnepi megemlékezés résztvevőit, majd átadta a szót dr. Pólay Elemér tanszékvezető egyetemi tanárnak, a Tudományegyetem Szakszervezeti Bizottsága elnökének, az ünnepség szónokának.

Pólay professzor ünnepi beszédében elemezte az elmúlt évtized alatt megtett út eredményeit és tanulságait. Szónoki hévvel beszélt

az egyetem húsz évvel ezelőtti újrarendeléséről, a nehézségeket leküzdő áldozatos munkáról, amely azokban a hősi napokban egyetemi oktatóktól és hallgatóktól maximális szívósságot, hivatásszeretetet és áldozatkészséget kívánt.

A nehézségeket sikerült leküzdenni a szocialista államrendszerünk, kormányzatunk állandó segítségével, támogatásával

a József Attila Tudományegyetem anyagi-technikai és tudományos színvonala a felszabadulás előttinél magasabb szintre emelkedett.

A szónok a fejlődés tényeivel, számaival támasztotta alá fejtegetéseit. Ezek a számok — mint azt a kiállítás is láttuk —

egyenletesen emelkedő tendenciát mutatnak minden vonatkozásban.

S az egyetemen működő tudósok eredményei, sikerei ismertté tették a József Attila Tudományegyetem nevét az egész világon.

Dr. Pólay Elemér nagy tapssal fogadott ünnepi beszéde után az Internacionálé hangjaival ért véget tudományegyetemünk felszabadulási ünnepi megemlékezése.

Negyedszázada Szegeden

Dr. Koch Sándor professzor kitüntetése

„Magyarország jelentősebb ásványelőfordulásai”. „A drágakövek” Vendl Mária-val; „Az ásványtan története”; „Ásványtan tankönyv” (társzerző); „Kőnyv a kövekről” és még számtalan tanulmány. — Népköztársasági Érdemem aranyfokozata, Kossuth-díj, Szocialista kultúráért érdemem, az Oktatásügy kiváló dolgozója és hazánk felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából adományozott Munka Érdemrend aranyfokozata mutatják Dr. Koch Sándor egyetemi tanár az ásvány és földtani tudományok doktorának széles körű tudományos munkásságát, e munka megbecsülését, elismerését. Koch professzor úr a JATE Ásvány-Kőzettani Intézetének vezetője. Megkértük a hallgatók körében is nagy tiszteletnek és szeretetnek örvendő tudóst, elevenítse fel egyetemista éveit.

— „Nagyon régen volt — sajnos, amikor még egyetemi hallgató voltam — mondja. Az akkori egyetemi élet más volt, mint a mai. Drága volt. Mindenért fizetni kellett, a vizsgáért, a terelgyakorlatokért, a gyakorlatokért. Ösztöndíjban a hallgatóknak csak nagyon kis százaléka részesült. Aki elő is tudta teremteni a szükséges pénzeszeget, a diploma megszerzése után egyáltalán nem volt biztos, hogy el is tud helyezkedni.

— A professzor úr véleménye szerint mi a különbség az akkori és a mai egyetemisták között?

— Alapjában véve semmi. Mi is fiatalok voltunk hallgató korunkban, a maiak is. Nálunk is voltak jó és rossz tanulók, szorgalmasak és felelőtlenek, ma is vannak. Egyetlen különbség az, hogy a mai hallgatóknak jóval többet kell tanulni, mint akkor nekünk kellett.

— A közelmúltban lezajlott súlyos betegségeből mindannyiunk örömeire felgyógyult, és most milyen témán dolgozik professzor úr?

— Betegségem hosszú ideig gátolta munkámat, azonban az intézet munkatársai segítségével sikerült pótolnom a kiesést. Már nyomdában van a „Magyarország ásványai” című munkám, ugyancsak a közeljövőben jelenik meg az „Ásványtan” című tankönyv második kiadása.

Intézetünkben szerkesztjük hazánk egyetlen ásványtani folyóiratát, az évenként

megjelenő „Acta mineralogica — petrographica”-t.

A kutató munka fellendülését fogja eredményezni a Röntgen készülék, melynek beszerelési munkálatai most folynak.

1940-ben jöttem Szegedre, Kissé idegenkedve — hogy fog megélni egy ásvány-kőzettannal foglalkozó kutató az Alföldön?! — De félelmem alaptalannak bizonyult. Nagyon megszerettem a várost, a környezetet. Utódomnak egy korszerűen felszerelt, és hatvankét év gyűjtőmunkáját őrző gyönyörű gyűjteménnyel rendelkező intézetet fogok átadni.

Mészáros Rezső

A jó mozgalmi munka elismerése

Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott Tóth Lajos

Bizonyára úgy is lehetne az egyetemi hallgatókat csoportosítani, hogy a hovatartozást az döntené el: heti 20 óránál többet, vagy kevesebbet ül-e a gyűléseken.

Tóth Lajos, a JATE KISZ VB titkárhelyettese az első csoportba tartozna.

— Most már nem biztos, de két évvel ezelőtt, amikor a Jogi Kar KISZ-titkára vol-

tam, heti 25 óras „gyűléseim”-mel megérdemltem volna abban a bizonyos csoportban az elnöki széket is. — mondja nevetve.

Tóth Lajosnak azonban nem szokatlan a sok lőtásfutás. Középsikolás korában is KISZ-vezető volt, az egyetemen előbb alapszervezeti titkárrá, majd kari KISZ-titkárrá választották. 1962 óta

tagja az Egyetemi Bizottságnak, 1964 szeptemberében pedig a KISZ VB egyik titkárhelyettese lett. Az érdekvédelmi, a kollegiumi és a menzai ügyek „minisztere”. A szerény, lelkiismeretes titkárhelyettes jó munkája elismeréseképpen április 4-én aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott.